

فاطمه علی

فاطمه عالیبه توجه پدرش را به خود جلب کرد به طوری که او برای او سخنرانی کرد و با او تبادل نظر کرد. فاطمه عالیبه پس از این ترجمه اول، نام مستعار "Mütercime-i Meram" را در ترجمه های خود به کار برد. او اولین رمان خود ("اطلاعات مفید") را در سال ۱۸۹۲ با نام واقعی خود منتشر کرد، که در آن سعی کرد این باور را که زن نمی تواند عشق اول خود را فراموش کند، رد کند. این اولین رمان در کل امپراتوری عثمانی بود که توسط یک زن نوشته شد. رمان دوم او ("نوازنده لوت") که در سال ۱۸۹۹ منتشر شد، یک زن نوازنده عود را به تصویر می کشد که فاطمه عالیبه در حلب با او ملاقات کرد.

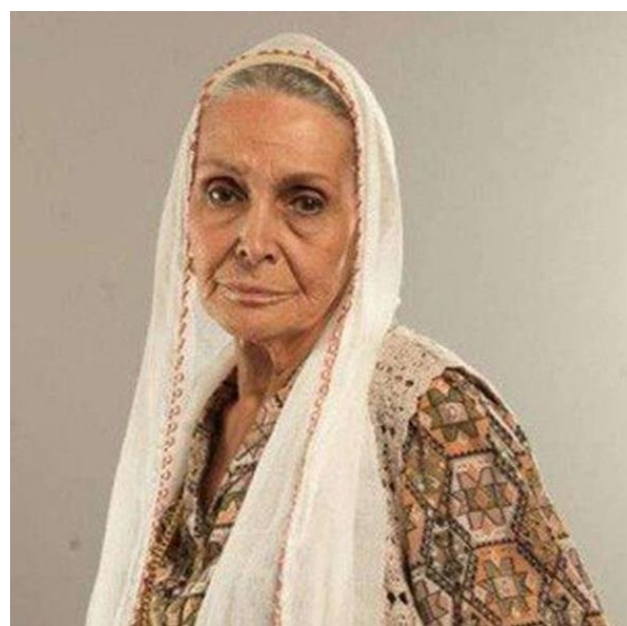
وی در کارهای خود با موضوع ازدواج، هماهنگی بین همسران، عشق و علاقه و اهمیت کمتر شدن ازدواج های قراردادی، مضمون گذاری کرد. بعلاوه، او فردگرایی را با ایجاد قهرمانانی مستقل و متکی به خود، که بدون نیاز به مرد کار می کنند و درآمد خود را کسب می کنند، به عنوان یک موضوع اصلی انتخاب کرد. وی در کنار آثار ادبی خود، به مدت سیزده سال بین ستون های ۱۸۹۵ و ۱۹۰۸ در مجله Hanımlara Mahsus Gazete ("روزنامه خود خانم ها") در مورد حقوق زنان نوشت، بدون اینکه از عقاید محافظه کارانه خود دست بردارد. فاطمه عالیبه در کتاب منتشر شده خود در سال ۱۸۹۶ Nisvan-ı Islam ("زنان اسلام") وضعیت زنان مسلمان را برای جهان غرب توضیح داد.

فاطمه عالیبه توپوز (۱۸۶۲ - ۱۹۳۶) به عنوان اولین زن داستان نویس در ادبیات ترکیه شناخته می شود.

وی دختر یک مورخ بود و به طور غیر رسمی در خانه تحصیل می کرد. اگرچه به او تحصیلات خاصی داده نشد، اما به دلیل برادرش، خود را بهبود بخشید و به درسی که از معلمان خصوصی در خانه می گرفت، گوش داد. وی با کنجاوی فکری خود مهارت بالایی در عربی و فرانسه کسب کرد. فاطمه عالیبه خانم در ۱۷ سالگی ازدواج کرد و صاحب چهار دختر شد.

شوهرش کمتر روشن فکر بود و در ابتدا به او اجازه نمی داد رمان هایی به زبان های خارجی بخواند. فاطمه عالیبه توپوز سرانجام شروع به ترجمه کرد. زندگی ادبی او از سال ۱۸۸۹ با ترجمه رمان جورجس اوهنت ولنته آغاز شد. وی این رمان را با امضای "بیر هانم" منتشر کرد.

وی اولین رمان نویس زن ترک بود که به زبان های مختلف ترجمه شد

